

[Viggo Starcke.]

føres, hvis den kombineres med formynderi, og i det lange løb kan man ikke føre en politik, der prøver at sikre statens budget ved at ødelægge hjemmenes budget, der prøver at ruinere den ene for at hjælpe den anden.

Retsforbundet har med glæde set, at der i denne sal efterhånden er samlet et flertal, som er tilhængere af, at motorafgifterne kun skal bruges til vejformål. Som en lille aflægger af dette problem talte det ærede medlem hr. Aksel Møller i dag om knallerterne, og såvidt jeg forstod, ønskede han en beskatning af knallerterne. Jeg vil foreslå det ærede medlem, at han, hvis han vil udarbejde lovforslag i den retning, dog gør i hvert fald de knaldfri knallerter skattefri. Det ville sikkert hjælpe på støjplagen herhjemme.

Den danske befolkning, som gennem vore frihedstraditioner har inddrukket friheden med modernælken, interesserer sig også for den almindelige mælks problemer. Fornylig var der en mand oppe i Tikøb, der ville sælge sin mælk 3 øre billigere pr. liter.

Det blev ham forbudt, og han blev idømt bøde for at sælge billig mælk. Det danske landbrug ønsker at sælge sin mælk uforfalsket; derved ville mælken blive 10 pct. mere værd i indhold og kun 5 pct. dyrere i pris, således at man ville få mere mælk for de samme husholdningspenge. Dette har regeringen forhindret. Regeringen, som i høj grad er tilhænger af kvalitetskontrol, er på denne måde med til at gennemføre en kvalitetsforringelse. Jeg vil gerne pege på den interessante erfaring, man har haft oppe i Norge, hvor mælkemonopolet har erklæret blokade og nægter at levere fløde og mælk til dem, der foruden at fremstille fløde-is ønsker at fremstille vand-is og sherbet.

Noget sådant har vi ikke oplevet i Danmark, men det maner til en vis opmærksomhed, fordi et sådant mælkemonopol kan betyde en stor fare for fremtiden.

Fra retsforbundets side har vi fremsat disse konstruktive forslag, som går lige ned til de problemer, det danske samfund i dag står overfor: en ødelæggelse af jordmonopolet gennem en gennemførelse af fuld grundskyld, noget, som der er flertal

for i det høje ting. Vi har fremsat forslag om en afvikling og aftrapning over 5 år af toldafgifterne, som virker prisfordyrende. Vi har fremsat et forslag om overførelse til friliste af alle de varer, der i dag ligger under restriktionerne på bunden liste; det vil give billigere priser, og det vil give flere varer for den samme løn. Vi har fremsat forslag om, at tøjskatten skulle ophæves, aftrappes over en kort periode, i stedet for at den nu skal forlænges på ubestemt tid.

Det er en politik, som er enkel og vil være effektiv. Den danske befolkning har i dag skabt forudsætningerne for velstand og for høj levestandard gennem sin store produktion, hvor man både indenfor landbrug, industri, håndværk, skibsfart og handel præsterer det ypperste. Folkestyret kræver, at folk får adgang til en arbejdsplads, så arbejdsløshedens spøgelse kan manes i jorden, og det kan grundskylden skaffe. Folkestyret kræver, at folk får lov til at beholde deres arbejds løn, så vi kan komme fattigdommen til livs; det kan skattelettelser, skattenedsættelser og besparelser på de offentlige budgetter skaffe. Folkestyret kræver, at folk får lov til selv at bestemme, hvad de vil købe for deres penge, hvor de vil købe, og når de vil købe, så vi kan komme prisstigningerne til livs, og dette kan afviklingen af tolden og restriktionerne skaffe dem.

Hans Schmidt: Når vi ser tilbage på det forløbne år, må vi nede fra grænsen understrege betydningen af de mindretalsdrøftelser, der fandt sted i marts 1955, og som førte til mindretalserklæringerne af 29. marts 1955. Og selvom jeg har gjort det før, føler jeg trang til endnu en gang at takke delegationerne, der forhandlede i marts 1955, og de statsmænd og politikere, der har været med til at føre sagen til det opnåede resultat. Jeg retter en tak specielt til den højtærede statsminister og til udenrigsministeriets direktør, der fungerede som leder af den danske delegation.

Det er jo givet, at disse erklæringer ikke har ført til en løsning af alle aktuelle problemer, men de har skabt et grundlag for hele forholdet mellem folk og stat i grænselandet; og ånden, som ligger til grund for erklæringerne, må man kunne bygge videre